

LEGE

privind asigurarea accesului persoanelor fizice
la servicii de internet în bandă largă, la punct fix

Parlamentul României adoptă prezenta Lege:

Art. 1. – (1) Persoanele fizice au dreptul de a li se asigura, în măsura în care este rezonabil, accesul la cel puțin un serviciu funcțional de internet în bandă largă, prin intermediul unei conexiuni la punct fix.

(2) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prin ordin al ministrului cercetării, inovării și digitalizării se definesc caracteristicile serviciului de acces funcțional la internet în bandă largă.

(3) Prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM sau Autoritatea, se stabilesc criteriile de rezonabilitate pentru furnizarea accesului prevăzut la alin. (1), având în vedere, după caz, costurile de instalare a serviciului, poziționarea față de o cale de comunicație terestră, condițiile geografice deosebite, situația locativă a persoanelor fizice sau alte asemenea.

Art. 2. – (1) Instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice centrale au obligația ca, în limita competențelor lor, să asigure accesul la serviciile prevăzute la art. 1 alin. (1), în zonele din lista prevăzută la art. 5 alin. (1), fără a afecta în mod semnificativ condițiile concurențiale din piața de comunicații electronice de la nivel național sau local.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1), autoritățile administrației publice centrale sau locale competente pot în special:

a) să stabilească și să aplice, în mod nediscriminatoriu, proceduri pentru emiterea cu prioritate și celeritate a autorizațiilor de construire a rețelilor publice de comunicații electronice ori a elementelor de infrastructură fizică destinată instalării unor astfel de rețele;

b) prin derogare de la prevederile art. 6 și art. 11 din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelilor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelilor de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare, să stabilească accesul gratuit, în mod nediscriminatoriu, pe proprietatea publică sau privată pe care o dețin ori pe care o au în administrare în vederea instalării de rețele publice de comunicații electronice ori de elemente de infrastructură fizică destinată instalării unor astfel de rețele;

c) prin derogare de la prevederile art. 19 din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare, în contractele prin care se încredințează unui terț prestarea unui serviciu comunitar de utilitate publică să prevadă obligația acestuia de a acorda, în mod gratuit și nediscriminatoriu, acces la bunurile ce compun sistemul de utilități publice aferent serviciului comunitar de utilitate publică respectiv, în vederea instalării de rețele publice de comunicații electronice ori de elemente de infrastructură fizică destinată instalării unor astfel de rețele.

(3) În scopul prevăzut la alin. (1), autoritățile administrației publice centrale și locale competente pot să atragă finanțare publică sau privată pentru implementarea unor proiecte precum:

a) construirea de elemente de infrastructură fizică destinate instalării de rețele publice de comunicații electronice în măsură să furnizeze serviciile prevăzute la art. 1 alin. (1), la

care să acorde acces în conformitate cu cadrul legal național aplicabil, gratuit sau contra cost, furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice;

b) acordarea de ajutoare de stat.

(4) Ajutoarele de stat prevăzute la alin. (3) lit. b) se acordă pentru următoarele costuri eligibile:

- a) costurile de investiție pentru dezvoltarea unei infrastructuri pasive de bandă largă;
- b) costurile de investiție ale lucrărilor de geniu civil legate de infrastructura de bandă largă;
- c) costurile de investiție pentru dezvoltarea rețelilor de acces de generație următoare.

Art. 3. – (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 25 din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare, condițiile tehnice și economice în care se realizează accesul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice la elemente de infrastructură fizică destinată instalării rețelilor publice de comunicații electronice construite în condițiile art. 2 alin. (3) lit. a) în localitățile în care utilizatorii finali, persoane fizice, nu au acces la un serviciu de internet în bandă largă la punct fix, nu se supun aprobării ANCOM.

(2) Titularii dreptului de administrare ori, după caz, titularii dreptului de concesiune, de închiriere sau de folosință cu titlu gratuit ori, în absența acestora, autoritățile administrației publice care, în numele statului sau al unităților administrativ teritoriale, exercită dreptul de proprietate asupra elementelor de infrastructură fizică prevăzute la alin. (1) acordă acces la aceste elemente de infrastructură fizică, în condiții obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, în limita capacității disponibile, furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice în vederea instalării, întreținerii, înlocuirii sau mutării unor elemente ale rețelilor publice de comunicații electronice. Elementele de infrastructură fizică prevăzute la alin. (1) vor fi proiectate astfel încât să permită instalarea suplimentară a cel puțin două elemente de rețea (cabluri, echipamente etc.) echivalente cu cele avute în vedere inițial. În toate situațiile accesul la elementele de infrastructură fizică prevăzute la alin. (1) trebuie asigurat cel puțin pentru trei furnizori de rețele publice de comunicații electronice care nu fac parte din același grup.

(3) Tarifele percepute furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice pentru accesul la elementele de infrastructură fizică prevăzute la alin. (1) nu vor depăși tarifele maxime pentru exercitarea dreptului de acces la imobilele proprietate publică, stabilite potrivit art. 6 din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru a facilita extinderea rețelilor publice de comunicații electronice, persoanele prevăzute la alin. (2) pot stabili, cu respectarea principiul nediscriminării, tarife de acces inferioare celor prevăzute la alin. (3) sau pot decide să acorde acces gratuit la elementele de infrastructură fizică prevăzute la alin. (1), luând în considerare și circumstanțele în care a fost finanțată realizarea elementelor de infrastructură fizică. Finanțarea integrală prin intermediul fondurilor europene nerambursabile constituie, în orice caz temei suficient, pentru aplicarea prezentului alineat.

Art. 4. – Suplimentar măsurilor care pot fi luate potrivit prevederilor art. 2, ANCOM impune, cu respectarea prevederilor Cap. VI – Serviciul universal din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, obligații de serviciu universal pentru asigurarea accesului la serviciile prevăzute la art. 1 alin. (1), în zonele din lista menționată la art. 5 alin. (1).

Art. 5. – (1) ANCOM publică anual, pe pagina proprie de internet lista zonelor în care, la data de referință indicată, nu există acces la serviciile prevăzute la art. 1 alin. (1).

(2) Autoritățile administrației publice locale în a căror arie de competență teritorială se află zonele incluse în lista prevăzută la alin. (1) au, în termen de 120 de zile de la data comunicării de către ANCOM a informației că aceste zone sunt incluse în lista respectivă, obligația de a adopta un plan de măsuri pentru facilitarea extinderii rețelelor publice de comunicații electronice în zonă, care poate include una sau mai multe din măsurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și (3), indicând și termenele limită de realizare a măsurilor propuse.

(3) Prin excepție de la alin. (1), în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ANCOM publică lista localităților în care, potrivit informațiilor pe care le are la dispoziție, utilizatorii finali, persoane fizice, nu au acces la un serviciu de internet în bandă largă la punct fix și comunică această informație autorităților administrației publice locale în a căror arie de competență teritorială se află localitățile incluse în listă.

(4) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a transmite ANCOM, la solicitarea acesteia, cea mai recent disponibilă nomenclatură stradală corespunzătoare localităților din aria de competență teritorială.

Art. 6. – ANCOM impune, cu respectarea prevederilor Cap. VI – Serviciul universal din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, obligații de serviciu universal pentru asigurarea accesibilității, din punct de vedere tarifar, a serviciilor prevăzute la art. 1 alin. (1).

Art. 7. – În termen de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, instituțiile și autoritățile publice, indiferent de modalitatea de finanțare, au obligația de a avea conectate la o rețea publică de comunicații electronice capabile să furnizeze servicii de internet, la viteze de transfer a datelor și alte condiții de calitate adaptate nevoilor specifice, toate clădirile pe care le dețin în proprietate ori le au în administrare și care au ca destinație principală furnizarea de servicii publice, dacă aceste clădiri se află în aria de disponibilitate a cel puțin unei rețele capabile să furnizeze serviciile de internet necesare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din, cu respectarea prevederilor art. 76 din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților,
ION-MARCEL CIOLACU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din, cu respectarea prevederilor art. 76 din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului,
FLORIN-VĂSILE CÎȚU